

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Wągrowcu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Rafał Agaciński

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Domagalska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 grudnia 2022 r. w W.

sprawy z powództwa P. S.

przeciwko małoletnim W. S. i G. S. reprezentowanym przez matkę K. S.

o obniżenie alimentów

1. zasądza od powoda P. S. na rzecz małoletniego pozwanego W. S. obniżoną rentę alimentacyjną w kwocie po 1250 zł (jeden tysiąc dwieście pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, począwszy od dnia 1.04.2022r. płatną z góry do 10-tego dnia każdego kolejnego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat do rąk matki małoletniego pozwanego K. S. w miejsce alimentów orzeczonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu XIV Zamiejskowy Wydział Cywilny w P. z dnia 27.10.2020r. w sprawie XIV C 399/20,

2. zasądza od powoda P. S. na rzecz małoletniego pozwanego G. S. obniżoną rentę alimentacyjną w kwocie po 1100 zł (jeden tysiąc sto złotych) miesięcznie, począwszy od dnia 1.04.2022r. płatną z góry do 10-tego dnia każdego kolejnego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat do rąk matki małoletniego pozwanego K. S. w miejsce alimentów orzeczonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu XIV Zamiejskowy Wydział Cywilny w P. z dnia 27.10.2020r. w sprawie XIV C 399/20,

3. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

4. zasądza od powoda P. S. na rzecz małoletniego pozwanego W. S. kwotę 1246,80 zł (jeden tysiąc dwieście czterdzieści sześć złotych osiemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu części kosztów procesu wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty,

5. zasądza od powoda P. S. na rzecz małoletniego pozwanego G. S. kwotę 638,80 zł (sześćset trzydzieści osiem złotych osiemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu części kosztów procesu wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

sędzia Rafał Agaciński

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym dnia 12.04.2022r. powód P. S., reprezentowany przez pełnomocnika, wniósł o obniżenie renty alimentacyjnej obciążającej go na rzecz małoletnich W. i G. rodz. S., a zasądzonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. XIV C 399/20 z dnia 27.10.2020 r. w kwocie po 1.500 zł miesięcznie na rzecz każdego z nich, do kwot po 750 zł miesięcznie, i to począwszy od dnia 01.04.2022 r. Jednocześnie złożono wniosek o udzielenie zabezpieczenia powództwa poprzez zobowiązanie powoda dołożenia obniżonej renty alimentacyjnej w kwocie po 750 zł miesięcznie, na rzecz każdego z małoletnich pozwanych, łącznie 1.500 zł miesięcznie, na czas trwania postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że dotychczasowa renta alimentacyjna, należna małoletnim pozwanym od powoda, została ustalona wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 27.10.2020r., przy czym jej wysokość była wynikiem porozumienia powoda i matki małoletnich. Od zapadnięcia tego orzeczenia, znacznej zmianie uległa sytuacja materialna i życiowa P. S.. Powód podniósł, że poza alimentami dla małoletnich pozwanych, spłaca kredyty zaciągnięte z K. S. w okresie ich małżeństwa, na zaspokojenie potrzeb rodziny, w tym kredyt hipoteczny, do samodzielnej spłaty których zobowiązał się, pomimo że przy podziale majątku, dom otrzymała matka małoletnich. P. S. wskazał nadto, że opłaca kartę LuxMed dla małoletnich pozwanych, przez co ich wydatki na leczenie są niższe, spłaca swój kredyt hipoteczny, zaciągnięty na zakup działki oraz posiada kolejne dziecko, pochodzące z jego obecnego związku, małoletnią S. H. ur. (...) Aktualnie na opłacenie wszystkich tych wydatków, zaspokojenie swoich potrzeb, utrzymanie małoletniej córki oraz alimenty dla małoletnich pozwanych, przeznaczają on każdego miesiąca 15.795 zł. Tym czasem jego miesięczne dochody nie przekraczają kwoty 13.000 zł. W ocenie powoda zmianie uległy także koszty utrzymania małoletnich pozwanych, a to z uwagi na fakt, że nie korzystają oni już z zajęć dodatkowych, logopedy, piłki itp., a małoletni G. nie korzysta już z pieluch i innych kosmetyków dla niemowląt, prywatnego żłobka i nie pije mleka modyfikowanego.

W odpowiedzi na pozew przedstawicielka ustawowa małoletnich pozwanych K. S., reprezentowana przez pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa w całości wskazując, że kredyty powoda to jego problem, również ten hipoteczny na dom, w którym mieszkają dzieci. Powód powinien był przekalkulować ryzyko finansowe związane z przejściem tych zobowiązań, zanim się na to zdecydował. Strona pozwana podniosła także, że skoro matka małoletniej S. zdecydowała się powrócić do pracy, to znaczy, że jej zarobki rekompensują wydatki na nianię, a nadto zakwestionowała koszty wyżywienia małoletniej córki powoda, wydatki na zakupu odzieży i obuwia dla niej, środków higienicznych oraz basen. Matka małoletnich zakwestionowała także koszty wyżywienia powoda i jego wydatki na zakupu odzieży oraz wskazała, że aktualne koszty utrzymania małoletniego W. oscylują w granicach kwoty 2.484,50 zł miesięcznie, zaś w przypadku małoletniego G. jest to kwota 2.097,50 zł. Co do swojej sytuacji majątkowej K. S. wskazała, że zatrudniona jest jako nauczyciel dzieci przedszkolnych i otrzymuje wynagrodzenie w wysokości średnio 3.883 zł netto miesięcznie.

Postanowienie z dnia 14.06.2022 r., wydanym w sprawie III RC 63/22 tut. Sąd udzielił zabezpieczenia roszczenia na czas trwania procesu poprzez zobowiązanie powoda P. S. do uiszczania na rzecz małoletniego pozwanego W. S. tymczasowej obniżonej renty alimentacyjnej w kwocie po 1.300 zł miesięcznie oraz na rzecz małoletniego pozwanego G. S. tymczasowej obniżonej renty alimentacyjnej w kwocie po 1.100 zł miesięcznie, łącznie 2.400 zł miesięcznie, począwszy od dnia 12.04.2022r. i to w miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu XIV Zamiejskowy Wydział Cywilny z siedzibą w P., wydanym dnia 27.10.2020 r. w sprawie sygn. XIV C 399/20, w pozostałym zakresie wniosek o udzielenie zabezpieczenia oddalając.

Postanowieniem z dnia 28.09.2022r. wydanym w sprawie sygn. akt III RCz 23/22 Sąd Rejonowy w Wągrowcu oddalił zażalenie poziome małoletnich pozwanych W. i G. rodz. S. na postanowienie Sądu Rejonowego w Wągrowcu z dnia 14.06.2022 r. w sprawie III RC 63/22 o udzieleniu zabezpieczenia.

Natomiast na skutek zażalenia poziomego powoda P. S., postanowieniem z dnia 28.09.2022r. wydanym w sprawie sygn. akt III RCz 25/22, Sąd Rejonowy w Wągrowcu zmienił pkt 1 postanowienia Sądu Rejonowego w Wągrowcu o udzieleniu zabezpieczenia z dnia 14.06.2022 r. wydanego w sprawie o sygn. III RC 63/22 w ten sposób, że zobowiązał

powoda P. S. do uiszczania na rzecz małoletniego pozwanego W. S. tymczasowej obniżonej renty alimentacyjnej w kwocie po 1100 zł miesięcznie oraz na rzecz małoletniego pozwanego G. S. tymczasowej obniżonej renty alimentacyjnej w kwocie po 900 zł miesięcznie, łącznie 2000 zł miesięcznie, poczynawszy od dnia 12.04.2022r. i to w miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu XIV Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w P., wydanym dnia 27.10.2020 r. w sprawie sygn. XIV C 399/20, w pozostałym zakresie zażalenie oddalając.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni W. S. ur. (...) i G. S. ur. (...) są dziećmi pochodzącymi ze związku małżeńskiego P. S. i K. S., rozwiązanego wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu XIV Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w P. z dnia 27.10.2020r., sygn. akt XIV C 399/20, na mocy którego P. S. zobowiązany został do łożenia na rzecz małoletnich alimentów w kwocie po 1.500 zł miesięcznie dla każdego z nich.

W tamtym okresie małoletni pozwani zamieszkiwali wraz z matką w (...) przy ul. (...) w budynku mieszkalnym o pow. 179,94 m², posadowionym na działce nr (...) o pow. 0,0625 ha, których własność przypadła K. S. w wyniku podziału majątku wspólnego, dokonanego aktem notarialnym Rep. A nr (...) z dnia 23.07.2020 r. przed notariuszem J. W.. Małoletni W. miał 5 lat i uczęszczał do przedszkola oraz na zajęcia dodatkowe w postaci treningów piłki nożnej oraz zajęć logopedii, a nadto pozostawał pod opieką psychologa. Natomiast małoletni G., który miał niespełna 2 lata, uczęszczał do żłobka, korzystał z pieluch oraz innych środków i kosmetyków do pielęgnacji niemowląt, a wydatki na jego wyżywienie obejmowały m.in. zakup mleka modyfikowanego oraz innych produktów dla niemowląt. Co do zasady obydwaj małoletni byli dziećmi zdrowymi, nie posiadającymi specjalnych wymagań w zakresie żywienia, leczenia, higieny czy pielęgnacji. K. S. zatrudniona była jako nauczyciel w Zespole Szkół im. 7 Pułku S. Konnych (...) w B. i uzyskiwała z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości średnio 2.895,79 zł netto miesięcznie. Natomiast P. S. zamieszkiwał w P. wraz z nową partnerką, z którą spodziewał się dziecka i zatrudniony był w firmie (...) sp. z o.o., a jego średnie miesięczne wynagrodzenie wynosiło 13.549,24 zł. Nadto w wyniku podziału majątku, dokonanego w akcie notarialnym Rep. A nr (...) z dnia 23.07.2020 r. przed notariuszem J. W., powód obciążony był obowiązkiem samodzielnej spłaty zobowiązań z tytułu umów kredytu, w tym kredytu hipotecznego, zaciągniętych wraz z K. S., w trakcie trwania ich związku, na zaspokojenie potrzeb rodziny. P. S. utrzymywał regularne kontakty z małoletnimi synami, realizując je w sposób uregulowany w wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu XIV Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w P. z dnia 27.10.2020r., sygn. akt XIV C 399/20.

Obecnie powód nadal zamieszkuje ze swoją partnerką K. H. oraz ich wspólną małoletnią córką S. H. ur. (...) na terenie P., w mieszkaniu stanowiącym wyłączną własność K. H.. Na zakup i wykończenie tego lokalu partnerka powoda zaciągnęła kredyty, w tym hipoteczny, a miesięczny koszt spłaty tych zobowiązań wynosi 3.250 zł. Pozostałe koszty związane z opłatą czynszu, mediów, TV i Internetu wynoszą 825 zł miesięcznie, udział powoda w tych wydatkach wynosi 275 zł miesięcznie.

Co do zasady powód jest osobą zdrową, nie choruje przewlekłe, nie przyjmuje na stałe żadnych leków ani nie posiada specjalnych wymagań w zakresie żywienia, higieny czy pielęgnacji. Niemniej z uwagi na wykonywaną przez niego pracę wydatki na pokrycie niektórych jego potrzeb są wyższe niż przeciętnie. Pełne usprawiedliwione koszty utrzymania P. S., uwzględniając specyfikę zajmowanego przez niego stanowiska, wynoszą około 2030 zł, w tym wyżywienie – 800 zł, udział w kosztach utrzymania mieszkania 275 zł, odzież i obuwie – 300 zł, higiena, kosmetyki, środki czystości – 275 zł, fryzjer – 130 zł, leczenie i leki – 50 zł, rozrywka, akcesoria i wydatki dodatkowe – 200 zł.

Powód ponosi także połowę kosztów utrzymania swojej małoletniej córki S. H.. Małoletnia nadal korzysta z pieluszek, pije mleko modyfikowane, spożywa gotowe pokarmy dla dzieci w jej wieku, choruje na zapalenie mieszków włosowych, a nadto ma alergię na roztocza i doświadcza napięć mięśniowych i w związku z tym uczęszcza na odpłatne zajęcia na basenie oraz zabiegi fizjoterapeutyczne. W okresie gdy P. S. i K. H. wykonują obowiązki zawodowe konieczne jest także zapewnienie małoletniej S. opieki. W efekcie pełne miesięczne koszty utrzymania córki powoda wynoszą 3.785 zł, w tym: udział w kosztach utrzymania mieszkania – 275 zł, wyżywienie – 500 zł, odzież i obuwie – 200 zł, higiena,

kosmetyki, środki czystości – 450 zł, leczenie i leki – 50 zł, zabawki i akcesoria niemowlęce – 150 zł, basen – 200 zł, fizjoterapia – 360 zł, żłobek – 1.600 zł, a udział P. S. w tych wydatkach wynosi 1.892,50 zł miesięcznie.

Ojciec małoletnich pozwanych regulują również raty kredytów, w tym kredytu hipotecznego, zaciągniętych wspólnie z K. S. w okresie trwania ich związku małżeńskiego na zaspokojenie potrzeb ich rodziny. Całkowite miesięczne koszty jakie ponosi z tego tytułu, w tym na opłacenie składki ubezpieczenia, wynoszą 4.751 zł.

Powód zatrudniony jest w firmie (...) sp. z o.o. w S. na stanowisku kierownika ds. rozwoju i sprzedaży, a w okresie od października 2021r. do września 2022r. jego średnie miesięczne wynagrodzenie wyniosło 16.739 zł netto (k 376 akt).

Małoletni W. S. ma obecnie 7 lat i uczęszcza do I klasy Szkoły Podstawowej w (...), a nadto uczęszcza na dodatkowe odpłatne lekcje języka angielskiego oraz treningi piłki nożnej. Co do zasady małoletni jest dzieckiem zdrowym, nie choruje przewlekle i nie posiada żadnych szczególnych wymagań w zakresie żywienia, leczenie, higieny czy pielęgnacji, pozostaje jednak pod opieką psychologa i w związku z tym uczęszcza na odpłatne wizyty u tego specjalisty, które częściowo finansowane są w ramach wykupionego przez powoda pakietu LuxMed. Pełen usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego W. wynoszą 2.277 zł miesięcznie, w tym: udział w kosztach utrzymania mieszkania – 415 zł, wyżywienie – 545 zł, odzież i obuwie – 250 zł, leki i leczenie – 62 zł, psycholog – 290 zł, szkoła i wydatki szkolne – 120 zł, język angielski – 100 zł, treningi piłki nożnej – 130 zł, fryzjer – 15 zł, kosmetyki, środki czystości – 50 zł, rozrywka i wakacje – 150 zł, paliwo – 100zł, wyposażenie pokoju – 50 zł.

Małoletni G. S. ma obecnie 4 lata i uczęszcza do przedszkola w (...), a nadto na odpłatne lekcje języka angielskiego oraz treningi piłki nożnej. Co do zasady małoletni jest dzieckiem zdrowym, nie choruje przewlekle i nie posiada żadnych szczególnych wymagań w zakresie żywienia, leczenie, higieny czy pielęgnacji, a jego pełen usprawiedliwione koszty utrzymania wynoszą 1.997 zł miesięcznie, w tym: udział w kosztach utrzymania mieszkania – 415 zł, wyżywienie – 495 zł, odzież i obuwie – 150 zł, leki i leczenie – 62 zł, przedszkole z wyżywieniem – 310 zł, język angielski – 100 zł, treningi piłki nożnej – 100 zł, fryzjer – 15 zł, kosmetyki, środki czystości – 50 zł, rozrywka i wakacje – 150 zł, paliwo – 100zł, wyposażenie pokoju - 50.

Od września 2022 r. K. S. zatrudniona jest jako nauczyciel w Szkole Podstawowej im. A. M. w (...), a jej średnie miesięczne wynagrodzenie, wraz z dodatkami i wynagrodzeniem za pracę w godzinach nadliczbowych, wynosi około 3.350 zł netto. Poprzednio matka małoletnich pozwanych zatrudniona była jako nauczyciel w Zespole Szkół im. 7 Pułku S. Konnych W.. w B., a średni miesięczny dochód, jaki uzyskiwała z tego tytułu w okresie od września 2021r. do sierpnia 2022r. wynosił 3.474 zł netto (k 387 akt).

Co do zasady P. S. nadal regularnie realizuje kontakty z małoletnimi W. i G. rodz. S..

Każdego miesiąca powód spłaca ratę kredytu hipotecznego, zaciągniętego na zakup działki w S., którą nabył po zapadnięciu wyroku z dnia 27.10.2020r., sygn. akt XIV C 399/20, wyłącznie w celach inwestycyjnych. Obecnie z tego tytułu pozostało mu do spłaty około 290.000 zł, a powód wystawił tę działkę na sprzedaż za cenę 650.000 zł. Ponadto powód posiada oszczędności w emerytalnym funduszu pracowniczym i ubezpieczenie w funduszu inwestycyjnym.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody:

odpisy aktów urodzenia /k. 13-14, 54/; kopia odpowiedzi na pozew wraz z załącznikami /k. 15-24v/; kopia wyroku SO w Poznaniu sygn. XIV C 399/20 /k. 25-26/; faktury, rachunki, potwierdzenia zapłaty, wydruk historii rachunku bankowego, historii spłat kredytu, harmonogramy spłat kredytów, wydruki ksiąg wieczystych, zawiadomienia, opinie i oświadczenia przedłożone przez stronę powodową /k.27-38v, 40-42v, 49-53, 55-61, 203-207v, 232, 366-374/; kopia aktu notarialnego /k. 43-48v, 350-358/; zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu oraz kopia zeznania PIT powoda /k. 62, 63-66v, 98, 376/; dane z systemu PESEL-SAD /k. 79-93/; zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków, kopia zeznań PIT przedstawicielki ustawowej małoletnich pozwanych /k. 105, 118-126, 134-135, 240, 253-254, 386-387v/; wydruk z historii rachunku bankowego, potwierdzenia zapłaty, potwierdzenia przelewów, rachunki, faktury, deklaracje, umowy, polisy, harmonogramy spłat, decyzje, protokoły, paragony przedłożone przez

stronę pozwaną /k. 106-117, 127-133, 136-154, 257-346/; kopia dokumentów z akt sprawy XIV C 399/20 SO w Poznaniu /k. 162-165/; wydruk wiadomości informacji ze stron www /k. 404-410/; oraz zeznania powoda P. S. /k. 233v, 236-płyta CD, 414, 417-płyta CD/, zeznania przedstawicielki ustawowej małoletnich pozwanych K. S. /k. 233v-234, 236-płyta CD, 414-415, 417-płyta CD/; częściowo zeznania świadków M. R. /k. 412-413, 417-płyta CD/ i K. H. /k. 413, 417-płyta CD/, a także dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy SO w Poznaniu sygn. XIV C 399/20.

W ocenie Sądu zeznania powoda P. S. zasługują na miano wiarygodnych, albowiem były jasne i logiczne, a nadto korelowały z pozostałym zgromadzonym w toku postępowania materiałem dowodowym. W szczególności wątpliwości Sądu nie wzbudziły zeznania powoda co do regulowania przez niego w całości rat kredytów zaciągniętych na wybudowanie i wykończenie nieruchomości w której zamieszkują obecnie małoletni pozwani oraz co do miesięcznej wysokości wynikających z tego tytułu zobowiązań. Podobnie za wiarygodne Sąd uznał zeznania ojca małoletnich pozwanych co do opłacania przez niego pakietu LuxMed dla wszystkich swoich dzieci oraz zakresu w jakim w ramach tej usługi refundowane są wizyty małoletniego W. u psychologa. Nie tylko bowiem na poparcie wszystkich tych twierdzeń powód przedłożył do akt sprawy stosowne dokumenty, ale też zeznania P. S. w tym zakresie nie były kwestionowane przez stronę pozwaną. Wreszcie Sąd dał wiarę zeznaniom powoda co do kwestii własności lokalu, który zajmuje on obecnie ze swoją aktualną partnerką, a także co do wysokości zobowiązań kredytowych jakie z tego tytułu reguluje co miesiąc K. H., albowiem korelowały one z zeznaniami świadka K. H. oraz pozostałym materiałem dowodowym, zgromadzonym w toku postępowania. Nie wzbudziły też wątpliwości Sądu twierdzenia ojca małoletnich co do regularnego realizowania przez niego kontaktów z dziećmi, również bowiem te zeznania powoda nie były kwestionowane przez stronę pozwaną.

Co do zasady również zeznania przedstawicielki ustawowej małoletnich pozwanych K. S. nie wzbudziły wątpliwości Sądu, gdyż były jasne, spójne i logiczne, a nadto także korelowały z pozostałym zgromadzonym w toku postępowania materiałem dowodowym. W szczególności Sąd dał wiarę matce małoletnich co do zajęć dodatkowych z których korzystają W. i G. rodz. S. oraz kosztów jakie w związku z tym ponosi ona każdego miesiąca. Nie wzbudziły również wątpliwości Sądu zeznania K. S. co do ilości wizyt jakie w ciągu miesiąca odbywa małoletni W. u psychologa, kosztu jednorazowej wizyty oraz miesięcznych wydatków jakie, już po odliczeniu refundacji jaką otrzymuje z pakietu LuxMed, ponosi ona z tego tytułu. Za wiarygodne Sąd uznał także twierdzenia matki małoletnich pozwanych co do wysokości kosztów związanych z uczęszczaniem przez małoletniego G. do przedszkola, a także co do średniej wysokości wynagrodzenia jakie otrzymywała w okresie pracy w Zespole Szkół im. 7 Pułku S. Konnych W.. w B. oraz w Szkole Podstawowej im. A. M. w (...). Nie tylko bowiem na poparcie wszystkich tych twierdzeń K. S. przedłożyła do akt sprawy stosowne dokumenty, ale też jej zeznania nie były kwestionowane przez stronę powodową.

Jako wiarygodne Sąd ocenił zeznania świadka M. R., były one bowiem jasne i logiczne. Niemniej wskazać należy, że treść zeznań tego świadka w znaczącej części pozostawał bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, dotyczyła bowiem kwestii kontaktów powoda z małoletnimi pozwanymi i sposobu ich realizowania, a nie możliwości zarobkowych rodziców małoletnich W. i G. rodz. S. lub wysokości kosztów zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb dzieci i zmian jakie w tym zakresie zaistniały po zapadnięciu wyroku rozwodowego. Nadto Sąd miał na uwadze, że wiadomości co do części okoliczności podnoszonych przez świadka w toku składania zeznań, pochodziły od matki małoletnich pozwanych.

Zeznania świadka K. H. Sąd uznał za wiarygodne w części w jakiej dotyczyły one kosztów utrzymania lokalu mieszkalnego w którym zamieszkuje ona wspólnie z powodem, jego własności oraz źródeł z jakich uzyskała ona środki na zakup i wykończenie lokalu. Częściowo także Sąd dał wiarę zeznaniom świadka co do zakresu usprawiedliwionych potrzeb małoletniej S. H. i wydatków jakie na jej rzecz są co miesiąc ponoszone, albowiem korelowały one z pozostałym zgromadzonym w toku postępowania materiałem dowodowym. Za niewiarygodne Sąd uznał natomiast zeznania K. H. co do ponoszenia kosztów zatrudnienia opiekunki dla małoletniej S., albowiem wydatek ten nie został wykazany przez stronę powodową ani co do wysokości ani też co do zasady.

W oparciu o art. 235(2) § 1 pkt 2 i 4 kpc Sąd na rozprawie w dniu 16.09.2022r. pominął wnioski dowodowe zawarte w pkt 1, 2, 3 i 4 odpowiedzi na pozew z dnia 16.05.2022r., bowiem dotyczyły okoliczności nieistotnych dla rozstrzygnięcia

sprawy, a skoro dotyczyły osoby niebędącej stroną niniejszego postępowania i danych wrażliwych innej osoby niż strona postępowania, niemożliwe było zobowiązanie strony do przedłożenia dokumentów, których sama strona nie posiada i nie może uzyskać.

Na podstawie art. 205³ § 2 k.p.c. Sąd pominął wnioski dowodowe sformułowane w piśmie pełnomocnika małoletnich pozwanych datowanego na dzień 24.10.2022 r., a złożonego dnia 25.10.2022r. albowiem w toku rozprawy z dnia 16.09.2022r. Sąd określił obu stronom postępowania 21 dniowy termin do złożenia pisma przygotowawczego zawierającego wszystkie twierdzenia i dowody istotne dla rozstrzygnięcia sprawy pod rygorem utraty prawa do ich powoływania w dalszym toku postępowania, a zatem pismo to zostało złożone z uchybieniem terminu.

Treść i autentyczność zebranych w sprawie dokumentów, przy uwzględnieniu wyżej opisanych uwag, nie wzbudziła wątpliwości Sądu, wobec czego uznano dokumenty za wartościowy dowód w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawą roszczenia powoda był art. 138 k.r.o., zgodnie z którym zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego można żądać jedynie w razie zmiany stosunków. Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie się możliwości zaspokojenia potrzeb własnymi siłami. Przy ocenie, czy zachodzą przesłanki do zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego w myśl art. 138 k.r.o. należy brać pod uwagę wszelkie okoliczności mogące świadczyć o zmianie stosunków, a zwłaszcza możliwości zarobkowe i majątkowe stron oraz usprawiedliwione potrzeby uprawnionego.

Obowiązek alimentacyjny obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Krewnych w tym samym stopniu obciąża obowiązek alimentacyjny w częściach odpowiadających ich możliwościom zarobkowym i majątkowym.

Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dzieci wynika z art. 133 § 1 k.r.o., w myśl którego rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zgodnie zaś z art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu, odpowiedni do jego wieku i uzdolnień, prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody. Dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie. Oznacza to, że im wyższy standard życia rodziców tym na wyższym poziomie powinni oni zaspokajać potrzeby dzieci i gwarantować zaspokojenie nie tylko potrzeb podstawowych, ale i potrzeb na wyższym poziomie. Ponadto ustawodawca w § 2 art. 135 k.r.o. przewidział możliwość wykonania obowiązku alimentacyjnego w całości lub części względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie także poprzez osobiste starania o jego utrzymanie lub wychowanie. W tym wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego (por. teza IV i VII uchw. SN z 16.12.1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988r., nr 4, poz. 42 oraz orz. SN z 10.10.1969 r. III CRN 350/69, OSNCP 1970, nr 2, poz. 15).

W przypadku opóźnienia w zapłacie przez zobowiązanego świadczeń alimentacyjnych na rzecz uprawnionego, temu ostatniemu przysługuje nadto roszczenie o odsetki ustawowe za opóźnienie w oparciu o art. 481 § 1 i 2 k.c.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy w pierwszej kolejności Sąd zważył, że dotychczasowa wysokość alimentów zasądzona została wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu XIV Zamiejscowy Wydział Cywilny w P. z dnia 27.10.2020r., sygn. akt XIV C 399/20, a więc nieco ponad 2 lata temu. W tym czasie nastąpiły istotne zmiany w sytuacji powoda. Wobec znacznego wzrostu stóp procentowych, istotnie wzrosły raty kredytów (w tym hipotecznego), w całości regulowanych przez powoda, a zaciągniętych wspólnie przez P. S. i K. S. jeszcze w trakcie

trwania ich związku małżeńskiego, na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych ich rodziny, w tym także małoletnich pozwanych. Nadto dnia 07.02.2021 r. powodowi urodziło się kolejne dziecko – małoletnia S. H..

Zgodnie jednak z przepisami kodeksu rodzinnego i opiekuńczego powód obowiązany jestłożyć na swoje małoletnie dzieci alimenty z jednej strony odpowiadające jego możliwościom zarobkowym, a z drugiej strony uwzględniające indywidualne usprawiedliwione potrzeby każdego z dzieci. Obowiązek alimentacyjny powinien być ukształtowany w taki sposób, aby rodzic przeznaczał zbliżone wysokością środki na utrzymanie każdego z dzieci. Jak zaś ustalono istotne zmiany nastąpił również w sytuacji małoletnich pozwanych. Małoletni G. ma obecnie 4 lata, nie uczęszcza już do prywatnego żłobka ani nie korzysta z pieluch i innych artykułów niemowlęcych, w tym mleka modyfikowanego i pokarmów „słoiczkowych” zaś od września 2021r. uczęszcza do publicznego przedszkola. Natomiast małoletni W. ma lat 7, nie korzysta już z dodatkowych zajęć z logopedii, a od września 2022r. uczęszcza do I klasy szkoły podstawowej.

Mając zatem na uwadze powyższe należało uznać, że nastąpiła zmiana okoliczności w rozumieniu art. 138 k.r.o. uzasadniająca zmianę wysokości obowiązku alimentacyjnego powoda względem małoletnich pozwanych, jednak nie w takim stopniu w jakim dochodził tego P. S..

Sąd zważył bowiem, że koszt zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb P. S. wynosi około 2.030 zł i to łącznie z udziałem powoda w kosztach utrzymania lokalu mieszkalnego, w którym zamieszkuje wraz z K. H. i ich wspólną małoletnią córką S.. W ocenie Sądu udział ten nie obejmuje udziału w racie kredytów, zaciągniętych przez partnerkę powoda na zakup i wykończenie przedmiotowego mieszkania. W toku postępowania P. S. oraz K. H. przyznali wprost, że lokal w którym zamieszkują jest wyłączną własnością K. H.. Wszelkie ciężary wynikające z prawa własności tego lokalu winny zatem być ponoszone wyłącznie przez partnerkę powoda. Należy bowiem podkreślić, że powodowi nie przysługują względem tego lokalu żadne prawa. Nie ma zatem żadnych podstaw by uznać, że ma on obowiązek uczestniczenia w pokrywaniu kosztów jego zakupu bądź remontu. Zgodnie jednak z zasadami współżycia społecznego jako współdomownik winien on pokrywać wszelkie koszty związane z samym użytkowaniem mieszkania (tj. opłaty za zużycie prądu, wody, ogrzewanie itp.) i to w stopniu równym z pozostałymi domownikami, czyli w tym przypadku w 1/3. W toku rozprawy z dnia 14.12.2022r. K. H. zeznała zaś, że łączny miesięczny wydatek z tego tytułu wynosi około 825 zł tj. czynsz - 610 zł (w tym ogrzewanie), rachunek za prąd - 160 zł (320 zł za 2 miesiące) i Internet - 55 zł. Ustalając wysokość pozostałym kosztów utrzymania powoda Sąd miał na uwadze, że w związku z charakterem wykonywanej pracy ponosi on zwiększone koszty zaspokojenia niektórych swoich potrzeb, uznając jednak za nieudowodnione by na ten cel potrzebował on niemalże 4.000 zł miesięcznie. W toku postępowania nie wykazano bowiem by P. S. posiadał szczególne wymagania w zakresie żywienia, higieny czy leczenia, w tym by wymagał fizjoterapii. Strona powodowa nie przedstawiła także Sądowi żadnych dowodów jakoby powód faktycznie ponosił co miesiąc wydatki we wskazanej w pozwie wysokości. Co więcej, jak ustalono P. S. jest co do zasady osobą zdrową i nie chorującą przewlekle. Nadto Sąd uznał, że niektóre z kosztów wskazanych w pozwie, nie należą do grona wydatków, których ponoszenie wyprzedza obowiązek alimentacyjny powoda wobec jego małoletnich dzieci np. opłata za miejsce postojowe.

Następnie Sąd zważył, że w wyniku podziału majątku, dokonanego aktem notarialnym sporządzonym przez notariusza J. W. dnia 23.07.2020r., rep. A nr 1513/20220 dom, w którym rodzina stron zamieszkiwała wspólnie w trakcie trwania małżeństwa powoda i K. S., przypadł na własność matce małoletnich, natomiast P. S. w całości przejął na siebie obowiązek spłaty zobowiązań kredytowych, zaciągniętych na jego wybudowanie i wykończenie, w tym kredytu hipotecznego. W efekcie każdego miesiąca samodzielnie reguluje on raty tych zobowiązań. Co istotne, w związku ze znacznym wzrostem stóp procentowych, który miał miejsce w bieżącym roku, łączna wysokość tych zobowiązań wynosi obecnie 4.751 zł miesięcznie. W ocenie Sądu wydatki te również zasługują na uwzględnienie przy ustalaniu obowiązku alimentacyjnego P. S. względem jego małoletnich synów. Niewątpliwie bowiem poprzez ich ponoszenie świadczy on na rzecz małoletnich pozwanych, pokrywając w znacznej części ich koszty mieszkaniowe, zapewniając im komfortowe warunki. Godzi się zauważyć, że z obecnymi możliwościami zarobkowymi matka małoletnich, będąca właścicielem tej nieruchomości, nie byłaby w stanie pokryć tych kosztów samodzielnie.

W tym miejscu godzi się zauważyć, że poza spłatą kredytów zaciągniętych wspólnie z K. S., na zaspokojenie potrzeb ich rodziny, powód spłaca także raty kredytu zaciągniętego na zakup działki w S.. W ocenie Sądu ten wydatek nie

zasługuje jednak na uwzględnienie przy ustalaniu obowiązku alimentacyjnego powoda względem jego synów i to pomimo że jest to również kredyt hipoteczny. W toku niniejszego postępowania ustalono bowiem, że nieruchomości ta nie służy zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych powoda, a ma jedynie charakter inwestycji na przyszłość, pewnego zabezpieczenia majątkowego. Powód sam zresztą przyznał tę okoliczność w treści pozwu. W ocenie Sądu podejmując decyzję o zakupie tej nieruchomości i zaciągając na ten cel kolejny kredyt hipoteczny, będąc już obciążonym obowiązkiem samodzielnej spłaty zobowiązań kredytowych, zaciągniętych w trakcie małżeństwa, oraz obowiązkiem alimentacyjnym wobec dwójki małoletnich dzieci, powód powinien był przekalkulować ryzyko finansowe z tym związane. Konsekwencje decyzji o zakupie nieruchomości, która miała stanowić inwestycję na przyszłość, w sytuacji gdy już w tamtym czasie, nie posiadał on na ten cel własnych środków, obciążać zaś mogą obecnie wyłącznie powoda.

Wreszcie Sąd miał na uwadze, że powód zobowiązany jest również dołożeniu na utrzymanie małoletniej córki S., pochodzącej z jego aktualnego związku, która obecnie ma niespełna 2 lata. Co prawda strona powodowa podnosiła, że koszty utrzymania małoletniej córki powoda przekraczają 6.000 zł miesięcznie, jednak w toku postępowania ustalono, że na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb tego dziecka wystarczająca jest kwota 3.785 zł miesięcznie. W szczególności Sąd uznał, że podobnie jak w przypadku powoda, brak jest podstaw do obciążenia małoletniej S. H. udziałem w ratach kredytów zaciągniętych przez jej matkę na zakup i wykończenie lokalu mieszkalnego, który zajmuje ona wspólnie z rodzicami. Jak bowiem wskazano wcześniej mieszkanie to stanowi wyłączną własność K. H. i to ona powinna ponosić wszelkie związane z tym ciężary finansowe. Kierując się zasadami współżycia społecznego, podobnie jak w przypadku powoda, Sąd uwzględnił jednak w kosztach utrzymania dziecka, udział w pozostałych kosztach związanych z użytkowaniem tego lokalu. Co do pozostałych kosztów utrzymania małoletniej, Sąd uznał, że ponoszenie ich w kwotach wyższych niż ustalono w toku tego postępowania, nie zostało przez stronę powodową wykazane. W ocenie Sądu przeznaczanie na utrzymanie niespełna 2-letniego dziecka kwoty ponad 6.000 zł miesięcznie byłoby zresztą nieracjonalne, w sytuacji gdy małoletnia nie posiada żadnych szczególnych wymagań w zakresie żywienia, higieny czy użytkowanej odzieży i obuwia, co do zasady jest dzieckiem zdrowym, nie chorującym przewlekle i nie przyjmującym na stałe żadnych leków. Ustalając wysokość poszczególnych kosztów utrzymania małoletniej S., Sąd co do zasady kierował się twierdzeniami strony powodowej w tym zakresie, weryfikując je w oparciu o zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy oraz w oparciu o własną wiedzę na temat przeciętnej wysokości kosztów utrzymania dzieci w wieku S., posiadaną z innych spraw alimentacyjnych oraz powszechnie dostępne informacje na temat cen popularnych towarów i usług w różnych miastach. W szczególności Sąd miał na uwadze, że z przedłożonych przez stronę powodową dokumentów faktycznie wynika, że małoletnia S. uczęszcza na basen, a wydatek z tym związany oscyluje w granicach kwoty 200 zł miesięcznie. Nadto Sąd zważył, że do akt sprawy dołączono opinię fizjoterapeuty z której wynika, że małoletnia powinna uczęszczać na fizjoterapię. Za niewykazane Sąd uznał wydatki z tytułu opłacania opiekunki dla małoletniej S.. Co prawda, w toku rozprawy z dnia 14.12.2022 r. K. H. zeznała, do opieki nad córką zatrudnia matkę swojego kolegi oraz że z tego tytułu płaci jej 3.680 zł miesięcznie, jednak na potwierdzenie tej okoliczności strona powodowa nie przedstawiła żadnych dokumentów, czy to w postaci umowy, czy chociażby potwierdzenia przelewu jakichkolwiek kwot z tytułu opieki nad dzieckiem. Sąd uznał jednak za oczywiste, że w czasie gdy rodzice małoletniej S. wykonują obowiązki zawodowe, konieczne jest zapewnienie jej opieki i w związku z tym uwzględnił w kosztach utrzymania córki P. S. kwotę 1.600 zł miesięcznie, którą może on przeznaczyć na opłacenie pobytu małoletniej w żłobku. Sąd zważył bowiem, że w toku postępowania powód nie wykazał jakoby ze względu na jakiegokolwiek obiektywne okoliczności, w tym stan zdrowia małoletniej S., faktycznie niemożliwe było uczęszczanie przez nią do żłobka. Ustalając miesięczny koszt pobytu dziecka w takiej placówce Sąd opierał się o powszechnie dostępne informacje, na temat przeciętnej wysokości opłat za uczęszczanie dzieci do żłobka na terenie P., zaczerpnięte ze stron www przykładowych placówek, operujących na terenie P. (k. 404-410 akt). W tych okolicznościach Sąd uznał, że udział powoda w kosztach utrzymania jego małoletniej córki S. wynosi 1892,50 zł miesięcznie.

Na zaspokojenie wszystkich usprawiedliwionych potrzeb powoda i jego rodziny oraz opłacenie rat kredytów obciążających go na mocy aktu notarialnego sporządzonego przez notariusza J. W. dnia 23.07.2020r., rep. A nr 1513/20220, niezbędna jest zatem każdego miesiąca kwota 8.673,50 zł (2.030 zł + 4.751 zł + 1.892,50 zł).

Jest oczywiste, że powód, będąc świadomy ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego względem dzieci winien w pełni wykorzystać swoje możliwości zarobkowe i majątkowe oraz w sposób odpowiedni gospodarować posiadanymi środkami, tak aby w pierwszej kolejności zabezpieczyć usprawiedliwione potrzeby dzieci a dopiero następnie zaspokajać własne, w zakresie w jakim przekraczają usprawiedliwione. Nadto zaznaczyć należy, iż obowiązek łżenia na zaspokojenie potrzeb dzieci jest obowiązkiem szczególnym, którego realizacja powinna wyprzedzać wszelkie inne zobowiązania, czemu ustawodawca niejednokrotnie dał wyraz w przepisach. Zgodnie z przyjętą linią orzecniczą dzieci mają w każdej sytuacji prawo do równej stopy życiowej z rodzicami. Oznacza to, iż oboje rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne, w których sami żyją (por. uch. SN z 16.12.1987 - III CZP 81/86 - OSNC 1988, z. 4 poz. 42). Przy czym zawsze górną granicą wysokości obowiązku alimentacyjnego osoby zobowiązanej są jej możliwości zarobkowe i majątkowe, nawet jeżeli w tych granicach nie można zaspokoić wszystkich potrzeb osoby uprawnionej do alimentacji.

Jak ustalono w toku postępowania, P. S. zatrudniony jest w firmie (...) sp. z o.o. w S. na stanowisku kierownika ds. rozwoju i sprzedaży, a w okresie od października 2021r. do września 2022r. jego średnie miesięczne wynagrodzenie wyniosło 16.739 zł netto, co wynika wprost z zaświadczenia pracodawcy powoda (k. 376). Godzi się zauważyć, że w okresie od sierpnia 2019r. do lipca 2020 r. średnie miesięczne wynagrodzenia powoda wynosiło 13.549 zł netto (k. 22 akt). Oznacza to, że od czasu zapadnięcia poprzedniego orzeczenia regulującego wysokość renty alimentacyjnej obciążającej P. S. na rzecz jego małoletnich synów, możliwości zarobkowe powoda wzrosły o 3.190 zł netto miesięcznie. Sąd miał przy tym oczywiście na uwadze, że „podstawowe” wynagrodzenie ojca małoletnich pozwanych wynosi obecnie średnio około 13.500 zł, jednakże zgodnie z art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Możliwości zarobkowe w rozumieniu art. 135 § 1 k.r.o. obejmują zaś wszystkie dochody uzyskiwane przez zobowiązanego, nie tylko wynagrodzenie za pracę, ale także wszelkiego rodzaju premie, nagrody, dodatki itp. W tych okolicznościach Sąd uznał, że możliwości zarobkowe powoda w rozumieniu art. 135 § 1 k.r.o. oscylują w granicach kwoty średnio 16.739 zł netto miesięcznie.

Kolejno Sąd zważył, że w minionym okresie nastąpiły istotne zmiany w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletnich pozwanych. Jak bowiem ustalono z początkiem września 2022r. małoletni W., który obecnie ma 7 lat, rozpoczął naukę w klasie I szkoły podstawowej oraz zaprzestał uczęszczania na zajęcia z logopedii. Natomiast małoletni G., który ma lat 4, uczęszcza obecnie do publicznego przedszkola, a nadto nie korzysta już z produktów dla niemowląt np. pieluch czy mleka modyfikowanego. Co więcej ustalono, że obaj małoletni są co do zasady dziećmi zdrowymi, nie posiadającymi żadnych szczególnych wymagań w zakresie żywienia, leczenia, higieny czy pielęgnacji. Jedynie małoletni W. pozostaje pod stałą opieką psychologa, przy czym wizyty u tego specjalisty odbywa prywatnie, 4 razy w miesiącu, z wyłączeniem okresu wakacyjnego, a koszt każdego spotkania to kwota 120 zł. Godzi się w tym miejscu zauważyć, że powód wykupił dla swojej rodziny, w tym również dla małoletnich pozwanych, pakiet usług medycznych (...) i w związku z tym wydatki na wizyty małoletniego W. u psychologa są częściowo refundowane. Wreszcie Sąd miał na uwadze, że obaj małoletni pozwani, z początkiem września 2022 rozpoczęli dodatkowe płatne zajęcia z języka angielskiego, a nadto uczęszczają na treningi piłki nożnej. Mając zaś na uwadze wszystkie powyższe okoliczności Sąd uznał, że na pokrycie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego W. niezbędna jest kwota 2.277 zł miesięcznie, zaś na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego G. niezbędna jest kwota 1.997 zł miesięcznie.

Sąd niemalże w całości uwzględnił koszty wskazane przez stronę pozwaną w załącznikach do pisma procesowego strony pozwanej z dnia 06.10.2022r. (k. 255-256), albowiem ich wysokość nie odbiega od przeciętnych kosztów utrzymania dzieci w wieku pozwanych, znanych Sądowi w związku z prowadzeniem wielu innych postępowań alimentacyjnych. Nadto zaś wysokość tych wydatków zgodna jest z zasadą równej stopy życiowej dzieci i rodziców. Należy bowiem pamiętać, że zarobki osiąmane przez powoda, a także przez matkę małoletnich, uzasadniają ponoszenie na rzecz ich dzieci nieco wyższych wydatków niż w przypadku mniej zamożnych rodzin.

Sąd podzielił co do zasady stanowisko strony pozwanej w zakresie zasadności obciążenia małoletnich pozwanych udziałem w kosztach utrzymania samochodu, jednakże wyłącznie w zakresie kosztów zakupu paliwa. Matka

małoletnich musi bowiem dowozić synów nie tylko do szkoły/przedszkola ale także na zajęcia dodatkowe, czy do lekarzy, co zwiększa koszty zakupu paliwa. Pozostałe wydatki związane z opłaceniem ubezpieczenia czy przeglądów obciążać winny jednak tylko matkę małoletnich, jako właścicielkę pojazdu. Uwzględniając aktualne ceny paliwa, fakt, że co do zasady małoletni poruszają się w obrębie miasta (...), oraz biorąc pod uwagę rodzaj pojazdu z którego korzysta K. S. i jego średnie spalanie, udział małoletnich w kosztach zakupu paliwa nie powinien przekraczać kwoty 100 zł miesięcznie dla każdego z nich. Sąd uwzględnił także w kosztach utrzymania pozwanych wydatki na rzecz wyposażenia ich pokoi, jednak tylko do kwoty 50 zł miesięcznie. Należy bowiem mieć na uwadze, że choć niewątpliwie zakup łóżka, fotela czy biurka to duży wydatek, to jednak jest on dokonywany raz na kilka lat, a zatem koszty te winny być rozłożone w czasie. Sąd nie znalazł natomiast podstaw do doliczania do kosztów utrzymania małoletnich wydatków na utrzymanie terenu wokół domu w którym zamieszkują. Co do zasady bowiem ich ponoszenie nie służy zaspakajaniu usprawiedliwionych potrzeb małoletnich. Trudno także stwierdzić na jakiej podstawie ich ponoszenie winno obciążać powoda w ramach ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego. Biorąc zaś pod uwagę zeznania matki małoletnich pozwanych, złożone w toku rozprawy z dnia 14.12.2022r., Sąd za zawyżone uznał wydatki na rozrywkę i wyjazdy wakacyjne dla małoletnich powyżej kwoty 150 zł miesięcznie dla każdego z nich oraz koszty uczęszczania małoletniego G. do przedszkola powyżej kwoty 310 zł miesięcznie.

Godzi się zauważyć, że w toku postępowania powód P. S. w żaden sposób nie wykazał jakoby koszty utrzymania małoletnich pozwanych były niższe, niż te przyjęte ostatecznie przez Sąd. Jego twierdzenia w tym zakresie pozostają w jawnej sprzeczności z wiedzą i doświadczeniem Sądu, posiadaną w związku z prowadzeniem wielu innych spraw alimentacyjnych, czy też nawet z podstawową, powszechnie dostępną wiedzą na temat aktualnych cen popularnych towarów i usług, a przede wszystkim z zasadą równej stopy życiowej, obowiązującą nie tylko w stosunkach pomiędzy rodzicami i dziećmi, ale także pomiędzy rodzeństwem, w tym także rodzeństwem przyrodnim.

Obowiązek alimentacyjny obciąża obu rodziców w częściach odpowiadających ich możliwościom zarobkowym i majątkowym. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie (art. 135 § 2 krio).

W ocenie Sądu, biorąc pod uwagę wiek małoletnich pozwanych, K. S. jedynie częściowo może się powołać na realizację swojego obowiązku alimentacyjnego poprzez osobiste staranie o wychowanie i utrzymanie dzieci i winna ona również pieniężnie uczestniczyć w ponoszeniu kosztów utrzymania pozwanych, wykorzystując w tym celu posiadane możliwości zarobkowe, co w ocenie Sądu czyni w pełnym zakresie. Co prawda w toku postępowania ustalono, że matka małoletnich pozwanych zmieniła miejsce pracy, co pociągnęło za sobą spadek jej zarobków. Na początkowym etapie postępowania K. S. była bowiem zatrudniona jako nauczyciel w Zespole Szkół im. 7 Pułku S. Konnych W.. w B. i uzyskiwała z tego tytułu średni miesięczny dochód w granicach kwoty 3.474 zł netto (k. 387). Obecnie zaś zatrudniona jest jako nauczyciel w Szkole Podstawowej im. A. M. w (...), a jej średnie miesięczne wynagrodzenie wynosi około 3.350 zł netto. Sąd zważył jednak, że po zmianie miejsca pracy, matka małoletnich nie będzie już musiała ponosić wydatków na dojazdy ze (...) do B., które biorąc od uwagę odległość pomiędzy tymi dwoma miejscowościami były niewątpliwie dość znaczne. Oznacza to, że kwota jaką co miesiąc pozostanie do jej dyspozycji będzie de facto wyższa.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd uznał, że w niniejszej sprawie zaszyły przesłanki uzasadniające obniżenie renty alimentacyjnej należnej od powoda na rzecz małoletnich pozwanych. Jak bowiem ustalono w toku postępowania, od czasu zapadnięcia poprzedniego wyroku regulującego rentę alimentacyjną, obciążenia finansowe powoda faktycznie wzrosły i to w znacznym zakresie, co wynika zarówno ze wzrostu obciążających go rat kredytów zaciągniętych w okresie trwania jego małżeństwa z matką małoletnich pozwanych, a do regulowania których jest wyłącznie zobowiązany, jak i z faktu urodzenia się jego kolejnego dziecka małoletniej S. H.. Co więcej Sąd ustalił również, że w minionym okresie istotne zmiany nastąpiły także w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletnich pozwanych, w wyniku czego obecnie, na pokrycie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego W. niezbędna jest kwota 2.277 zł miesięcznie, zaś na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego G. niezbędna jest kwota 1.997 zł miesięcznie. Zgodnie zaś z art. 138 k.r.o. zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego można żądać jedynie w razie zmiany stosunków. Jednak w ocenie Sądu żądanie powoda nie zasługiwało na uwzględnienie w pełnym zakresie. Jak bowiem wynika z przeprowadzonego postępowania dowodowego, od czasu zapadnięcia

Sądu Okręgowego w Poznaniu XIV Zamiejscowy Wydział Cywilny w P. z dnia 27.10.2020r., sygn. akt XIV C 399/20, możliwości zarobkowe powoda wzrosły o ponad 3.100 zł. Aktualnie średnie miesięczne wynagrodzenie P. S. z tytułu pracy wynosi bowiem 16.739 zł netto. Z takich dochodów powód winien zgodnie przepisami kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, zasadą równej stopy życiowej oraz zasadami współżycia społecznego, zaspakajać swoje własne usprawiedliwione koszty utrzymania oraz przyczyniać się do zaspakajania potrzeb wszystkich swoich małoletnich dzieci. Na pełne zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb swoich oraz swojej rodziny, a także na pokrycie obciążających go zobowiązań kredytowych, powód potrzebuje zaś każdego miesiąca 8.673,50 zł. Nawet zatem po pokryciu tych wydatków, do jego dyspozycji pozostaje każdego miesiąca kwota ponad 8.000 zł.

W tych okolicznościach, Sąd uznał za zasadne zobowiązanie powoda do łożenia na rzecz małoletnich pozwanych obniżonej renty alimentacyjnej w kwocie po 1.250 zł miesięcznie na rzecz małoletniego W. oraz w kwocie po 1.100 zł miesięcznie na rzecz małoletniego G.. Należy bowiem podkreślić, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy nie tylko do zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, ale także od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego. Alimenty w tej wysokości stanowią zaś 55% całkowitych usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletnich pozwanych. Ustalając taki rozdział procentowy tych kosztów Sąd z jednej strony miał na uwadze, że poza łożeniem alimentów powód opłaca raty kredytów na dom, w którym zamieszkują małoletni pozwani, w ten sposób częściowo przyczyniając się do zaspokojenia ich potrzeb mieszkaniowych. Z drugiej jednak strony to matka małoletnich pozwanych sprawuje bieżącą pieczę nad nimi, dokładając osobistych starań o ich wychowanie i utrzymanie i wykonując wszelkie niezbędne w tym celu czynności opiekuńczo-wychowawcze, które z uwagi na wiek małoletnich, nadal obejmują wiele zadań. Zdaniem Sądu fakt ten jest na tyle istotny, że uzasadnia większe obciążenie powoda obowiązkiem finansowego zaspakajania potrzeb jego synów. Tym bardziej że pomiędzy jego możliwościami zarobkowymi a możliwościami zarobkowymi K. S. występuje ogromna dysproporcja. Nawet bowiem po pokryciu wszystkich swoich usprawiedliwionych wydatków powód i uiszczeniu alimentów na małoletnich pozwanych, powód nadal będzie miał do dyspozycji kwotę około 8.000 zł. Natomiast K. S., po pokryciu obciążającej jej części kosztów utrzymania małoletnich W. i G. rodz. S., będzie dysponowała zaledwie kwotą 1.426 zł, z której będzie musiała zaspokoić własne usprawiedliwione potrzeby.

W opinii Sądu po uiszczeniu przez powoda alimentów we wskazanej wyżej wysokości, będzie on nadal dysponował wystarczającymi środkami na pokrycie zgodnie z zasadą równej stopy życiowej, obciążających go kosztów utrzymania małoletniej S. H. oraz pokrycie kosztów swojego utrzymania.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w pkt 1 i 2 sentencji wyroku, w pozostałym zakresie oddalając powództwo (pkt 3).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c., art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz. U. z 2022 r., poz. 1125), a także § 4 ust. 1 pkt 9, § 10 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 poz. 1800 ze zm.) oraz § 2 pkt 4, § 4 ust. 4, § 10 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj. Dz.U. z 2018 r. poz. 265 ze zm.). W niniejszej sprawie, w zakresie roszczenia w stosunku do małoletniego W. S. powód wygrał sprawę w 33%, a małoletni pozwany w 67%, natomiast w zakresie roszczenia w stosunku do małoletniego G. S. powód wygrał sprawę w 53%, a małoletni pozwany w 47%.

W niniejszej sprawie strona pozwana korzystała z ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych na mocy art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Zgodnie z art. 100 k.p.c. wobec jedynie częściowego uwzględnienia żądań koszty procesu mogą zostać stosunkowo rozdzielone między stronami lub ulegają wzajemnemu zniesieniu.

W sprawie w przeciwko małoletniemu pozwanemu W. S. strona powodowa poniosła koszty w łącznej wysokości 790 zł, w tym 500 zł tytułem opłaty od powództwa, 120 zł tytułem kosztów zastępstwa adwokackiego, 50 zł tytułem opłaty od uzasadnienie (1/2 całej opłaty) oraz 120 zł tytułem kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu zażaleniowym

(bez opłaty skarbowej od złożonego pełnomocnictwa, bowiem w sprawach alimentacyjnych nie jest ona należna i nie jest to koszt celowy), natomiast strona pozwana poniosła koszty w wysokości 2.250 zł, w tym 1.800 zł tytułem kosztów zastępstwa radcowskiego w postępowaniu procesowym, 450 zł tytułem kosztów zastępstwa radcowskiego w postępowaniu zażaleniowym. Jak wskazano wcześniej w tym przypadku powód przegrał sprawę w 67% i w związku z tym winien on zwrócić stronie pozwanej tytułem kosztów procesu kwotę 1.507,50 zł (2.250 zł x 67%), natomiast strona pozwana, która przegrała proces w 33%, winna zwrócić powodowi kwotę 260,70 zł tytułem poniesionych przez niego kosztów procesu (790 zł x 33%). Ostatecznie zaś po dokonaniu wzajemnego potrącenia tych kwot Sąd zasadził od powoda na rzecz małoletniego pozwanego W. S. kwotę 1.246,80 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (1.507,50 zł – 260,70 zł)

Natomiast w sprawie przeciwko małoletniemu pozwanemu G. S. strona powodowa poniosła koszty w łącznej wysokości 790 zł, w tym 500 zł tytułem opłaty od powództwa, 120 zł tytułem kosztów zastępstwa adwokackiego, 50 zł tytułem opłaty od uzasadnienie (1/2 całej opłaty) oraz 120 zł tytułem kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu zażaleniowym, natomiast strona pozwana poniosła koszty w wysokości 2.250 zł, w tym 1.800 zł tytułem kosztów zastępstwa radcowskiego w postępowaniu procesowym, 450 zł tytułem kosztów zastępstwa radcowskiego w postępowaniu zażaleniowym. Jak wskazano wcześniej w tym przypadku powód przegrał sprawę w 47% i w związku z tym winien on zwrócić stronie pozwanej tytułem kosztów procesu kwotę 1.057,50 zł (2.250 zł x 47%), natomiast strona pozwana, która przegrała proces w 53%, winna zwrócić powodowi kwotę 418,70 zł tytułem poniesionych przez niego kosztów procesu (790 zł x 53%). Ostatecznie zaś po dokonaniu wzajemnego potrącenia tych kwot Sąd zasadził od powoda na rzecz małoletniego pozwanego G. S. kwotę 638,80 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (1.057,50 zł – 418,70 zł).

sędzia Rafał Agaciński